

בית יעקב

כעב' וי"ב וי"ג דלעיל' כי בעלמ' איירי ולא לקבוצו אג"ל
 לטלטלו מחמה לנג דרמי אפי' שבטת ואלא קאמר דמסוה
 בשמן המשחה עדיף ומסת' המרוב' בגדי' מחמה ללל רמסוח
 עדיף דמייק' כר' כבא' על כל המדות וכו' עב"ל הרי אפי"ג
 מוקר לטע' למת מזוה מחמה ללל לא ממסוח עדיף ולא אין
 שרוב' בגדי' מוקר לטמא אפי' משוהי'אל' יש לתמוה ויראי
 דין טומאת הכהן למת עולה שזה לדין טומאת הכהן
 לקרובי' ואין הילוק בין מע מזוה לקרובי' לא לענין זה דמת
 מזוה רשאי לטמא אפי' על אבר' ו' ולקרובים אינו מטמא
 אלא' ב' יהיו שלמים לטמא כמ"ס הטור ב"ד סי' שס"ד ע"ד
 ע"ס וכן מבואר למשון הטור ר"ס ע"ד שבטב ובה הטור
 מקרובי' דקינו מטמא להם אלא' ב' יהיו שלמי'כו' עב"ל מדכת'
 בזה המור בו' משמע דוקא בזה אבל במורי' אחריו לא אלא
 בכל דבר שזה מע מזוה לקרובים וא"כ קשה במ"ס בש"ע סי'
 ש"ג ס"ה בדין טומאת קרובים כל אלו' שמטמא להם אפי'
 שלא לנוד' וי"א דיק' לנוד' וכת' שם רמ"א בבג"ה דברי ק"ה
 וז"ל ולסבר' דאשכח' אפי' למי' לו מע שבטת שאל' לקבוצו כו'
 כיוס שרי לטמא' לו ולשמרי' כרי' שלל' יהא מוטל בביון וכוון
 להקמיר כבשרא אחרונה שלל' לטמאות רק' לנוד' קבורה
 ולהביא' לו ארון ותברי'ין בו' עב"ל ומבואר מזה דלמברל'
 אחריו לטלטל' מחמה ללל כמי' אסור דכיון דהטלטול מחמה
 ללל דרמי' הוא משהו כיוון המע כבשואר בלא' סי' ש"ג וכו'
 דאשכח' לטמאות כבשר' משהו כיוון המע מחמה ללל כו' לא
 מטמא לקרובי' אפי' ד' ראי' כיוון ועוד דסיים שלל' להסיר רק'
 לנוד' קבורה וארון ותברי'ין הא שאר דברי' אסור' ו"כ' כנ"ד
 יש לאסור והוא היפך דברי' התו' כדדיר' שבטתו דאפי' כ"ג
 שרי' כב"ג' ועוד דהת' וכו' הביאו דברי' התו' כבשחיים גבי
 שפחית' של מתי' שבטתו כבשחיים דלמור' לכהן לטמאות
 לקרובו' חס' לא לנוד' כמת' וכו' ב"ד אסור לכהן אפי' לשמור'
 את המע כבשכ' כמ"ס רמ"א אפי' ד' ראי' כיוון וכו' מחמה
 ללל' פמ"ש והוא היפך מדברי' התו' הכ"ל במשכ' כויר' וכו'
 דברי' התו' סקרי' אהדרי' ומה' ש"ל' לקרן דהתו' כמכ' כויר'
 ס"ל באוקת' דיעה שמיר'ין אפי' שלל' לנוד' אשרי' הקוסמות
 בשפחיים גבי' שפחית' של' מתי' לא כ"כ אלא דוקא לנוד' מוקר'
 ודוקא למת דכ"ל להק' את' ברי' שאל' כמת' לביון ש"ל'
 חשה ללל' דהרי' כב"ר ל"ק מודרי' רמ"א דיון חילוק ועוד
 דהת' ס' כבש' ס' דשימור' את' המת' היו קלט' כמו' לוד' קבורה
 בו' ולפי' ב'תב' להקמיר' כ"ס ככ"ד' .

כו' ולא בקבו דליירי בא' מכחיש וא' שוקק לא ע' כדלמ' א'
 מכחיש ובעלי' אוקקיס לל' מהכי' דהקס כל' מור' או מכחיש
 על' עלו' שוקקיס שהת' לא כמ' ראינו אומ' שנס' הכי' לל' כמ'
 אבל' קס' אומר' שהק' לל' כמ' ונס' כמ' לל' כמ' וכו' וכו'
 שוקק' הס' כמ' וי' אל' העד' לל' כדברי' רמ"א ומ' מ' יש לפקפק
 קלט' ג' ב' על' דברי' רמ"א דל' להק' לל' כמ' אוקקין סי'
 להם לב' דליירי' שאל' שוקק' והכני' מכחיש דהיינו למאי' דמקי'
 הקס' בעומר' מרחוק' ואומר' ראיתי' מרחוק' שבוקק' טומאה
 צי'כס' וא' מכחיש' שמעולם' לא בוקק' טומאה' בינינו' והל'
 שוקק' ע"ה' אין' העדים' כמ' ראינו' דין' שבטב' רמ"א דלס'
 הבעלים' שוקקיס' וא' מכחיש' לל' מהכי' בו' ולמה' הוזכרו' התו'
 לאוקמי' דשניהם' שוקקין' ויש' ליישב' .

וששאלת

הא דקבב' הריב"ש סי' רמ"ה קבבו
 בש"ע י"ד סי' קכ"ו דקטן אין לו דין ע"א
 להי' נאמן בליסורין עדו' אל' נאמן בליסורי' אחריו ולא קטן
 כו' ובקבי' האררובים דקטן אל' הבע"ד שוקק' דהוא
 כהודאה' או שאומר' איני' יודע' בו' ואמר'ת' לידע' הבא' דבע"ד'
 גדול' ובע"ד' קטן' כנון' שאמר' ע"א' לקטן' כנסק' ייכך' והקטן'
 שוקק' או מכחיש' וא' יש' לקטן' בזה' דין' גדול' או לל' דע' שלל'
 מנא'ת' לטוס' פופק' בדין' זה' דינו' מלי' אבל' כלע"ד' ראי' כבכזה'
 לדין' זה' מדברי' הגמ' פ' שני' נזירים' הכ"ל' דתקן' אס' אומר' לשני'
 נזירים' שמתא' ח' מבט' אומר' יודע' איזה' מבט' מנא'ת' ומבי'ין
 קרוב' ופסקו' התו' דמיי' כבשחיים' שוקקין' דלס' היו' מכחיש'ין
 לא' הי' כאל'תן' ובגדי' חמרי' אשאי' דילמ' לאו' טמאים' אינן' ועבידי'
 הקפה' (דקבלת' אינו' לנוד' ועוד' בלאו' רלל' תקיפו') אומר'
 שמו' לא' באשה' וקטן' ופיר' כגון' שהיו' שתי' נזירים' שתי' נשים'
 או' הקפ"ס' דלא' מחייבי' הקפה' ולפ' קשה' היאך' דייקי' התו'
 דמיי' כבשחיים' שוקקין' דאי' במכחיש'ין' לא' הי' נאמן' וכו' הא'
 אפי' כבשחיש'ין' הי' נאמן' כיון' דליירי' בקטן' וקטן' אינו' נאמן'
 אלא' וודאי' אף' הקטן' נאמן' בזה' כמו' גדול' יואץ' לומ' דהתו' דייקי'
 לבי' סברת' המתקן' דלא' ידע' דליירי' בקטן' דלא' ה"ל' להתו'
 לקטוס' אלא' לפ' ונח' הוא' דוקא' לפ' כן' אפי' ע"ב' דגם' הקטן' נאמן'
 כמו' גדול' כמכחיש' העד' לענין' איסוריים' ולפ' זה' כאלה'
 אס' אומר' ע"א' לא' קשה' נכנסק' ייכך' והאשה' מנחיש' אותו' היא'
 כאלמנת' בדאוכה' מדברי' הגמ' הכ"ל' דמיקו' מתני' שהיו' שתי'
 הנזירים' שתי' נשים' בו' כמ"ס' ולפ' אפי' דבר' שיש' לו' חוקק'
 איסור' נאמן' הקטן' או' האשה' להכחיש' העד' שהרי' שמו' מוק'
 שהי' דקטן' נזיר' בשתי' נשים' או' בקטנים' והקס' בל' העד'
 להי' מן' החוקק' כמ"ס' טו' ש"ד' ראי' ואלע"ד' דעדות' קטן'
 על' דבר' אינו' אינו' אלא' בדבר' רלל' אחר' איסור' כמ"ס' רמ"א'
 שוקק' ג' מ' כב"ג' אפי' כשהי' חוקק' איסור' קס' גדול' עשיר'
 וסוקק' בעל' אל' דבר' איסור' מנחיש' ביה' או' הקטן' נאמן' כמו'
 שהזכרתי' ממש' הכ"ל' דהקטן' דומה' לגדול' בזה' ובגדול' אס'
 שפחיים' אפי' לכוני' מחוקק' כמי' דינו' הכי' כדמשמע' צמ' פ'
 הלומד' בעונד' ריבאי' המלך' דאמר' בדר' ס' וטעמ' דמכחשי'
 לי' בי' תרי' הא' לחו' הבי' מישן' והתם' איבא' חוקק' איסור'
 בדפיר' י"ס' וז"ל' דצפנה' זה' הכניון' אין' לו' חוקק' כבשרות'
 שהרי' מעידים' על' תהלת' לידות' כשאלו' עב"ל' וע"ש' בקו' וכו'
 דפ"ה' בקטן' ולא' כמי' דינא' הכי' כמו' שהיכחשתי' עמ' דכויר'
 כ"ל' דברי' הנעיר' יעקב' .

שאלה קנא

מת בשבת ושוכל' כחמה והוא בשפר
 שאין' שס' ישראל' רק' ישראל' אס' כהן'
 ואין' שס' שילטלו' מחמה' ליל' אלא' ע"י' פתן' אס' הי' יתק'
 לכהן' לטלטלו' או' לל' .

תשובה

כר' לענ"ד' מוקר' רבין' דאין' אס' אש' אחר'
 רק' הכהן' הוי' מת' מזוה' כמבואר' ב"ד' כי'
 שג"ד' דכה"ה' הוי' שס' שבו' דמוס' לכהן' לטמא' לו' וכר' רל"ד'
 לקבורה' אלא' אפי' להתעסק' בבה' ג' לטלטלו' מחמה' ללל' כמי'
 שנת' לכהן' לטמ' בבה' ג' למת' מזוה' וראי' ברורה' מדברי' התו'
 כמשכ'ת' חזר' דף' ע' וז"ל' ד"ה' והכי' שבי' בו' ואל' אי' איירי'
 אחר' י"כ' לל' הי' לקריו' לזה' שרובה' גזרים' אלא' שעבר' ואס'
 שאלו' מת' מעוה' כ"כ' יהא' קבורה' מת' מעוה' לל' דחי' י"ס' וה"ש'

ובאמת הי' כדלמ' לפ' דהא' דקבבו' דמטמא' בין' לנוד'
 בין' שלל' לנוד' לא' איירי' בענין' ביון' השת' אלא'
 לענין' נגייע' שמוקר' לנגוע' בשת' וכן' משמע' מדברי' אב"ל'
 רבתי' ומלשון' הרמב"ם' שבי' סי' ש"ג' וז"ל' וס' מ' שעת'
 דכפסק' הגולל' הא' כל' זמן' שלל' כנסת' בגולל' משמא' וכו'
 בשת' שלו' בין' לנוד' בין' שלל' לנוד' כמו' שילמ' בו' עב"ל'
 משמע' דלא' איירי' בביון' המת' אלא' כנגיע' וכו' ואל' בו' אלא'
 דמלשון' ת"ה' ורמ"א' כהג"ה' משמע' דליירי' בביון' השת'
 ולדרי' יהי' דברי' התו' סקרי' אהדרי' ועוד' דהסבר' הפוכס'
 שהרי' ביון' השת' חמור' טפי' מקבורה' שהרי' כמב' אלו' כבש'
 וביון' השת' לטלטלו' מחמה' ללל' מרי' בשבת' וכו' א"ך' אמת'
 לכהן' שימור' המת' שהו' משהו' ביון' לפתוח' קבורת' השת' וכן'
 מבואר' מדברי' ב"י' באל' חסי' ש"ל' שהק' בשם' המדרי' אפי' טו'
 מת' ב"י' יעסקו' בו' עממים' מלי' איירי' אפי' שבת' כמי'
 יעסקו' בו' עממים' ובכך' ד"ל' דיעסקו' בו' עממים' לקבורת'
 החזר' ידוקא' ב"י' אבל' בשבת' לא' אבל' להזניחו' מתקוס' ביון'
 אפי' בשבת' שרי' בו' עב"ל' היו' גדלים' משהו' כיון' השת' שרי'
 בשבת' וקל' טפי' מקבורת' השת' והלכך' הי' נראה' למרש' כמ"ס'
 דקאלי' לענין' נגייע' בשת' ואל' לענין' ביון' השת' ומ"ס' כיון'
 דת"ה' ורמ"א' מקמיר'ין' נראה' לנסת' כדעת' רמ"ס' ששמו' דכ"ר'
 כמ"ס' ב"י' כפי' א"א' ונח' רמ"א' כהג"ה' הי' שבת' שבת' בנות'
 דמוקר' לטלטלו' ע"י' עב"ל' יש' היתק' טפי' לנבי' ישראל' יתק'
 לטלטלו' ע"י' רב' וכו' וכו' ע"י' דברי' הנעיר' יעקב' .

שאלה קנב

כדרי' שבו' אשה' שיש' בו' עיני'
 כמ"ס'

כדרי' שבו' אשה' שיש' בו' עיני'
 כמ"ס'

כפש שחצול מפר לם בניכין ייהא עיבוי כפש יום שלם או אפי שפה אהק מחרק עיבוי כפש ויכול הבצל להפר :

תשובה

הנה הרמב"ם פי"ב מה' כדרייהטור סי' רל"ד ונש"ט ע"ס פכ"ט כבדו וי"ל א' עיבוי גדול וא' עיבוי הקטן וא' עיבוי שהוא לזמן מרובה או לפי שעה הכלל מפר בידר כדקא או כשבעה שלם קרחן היום או שלם תקטה היום או שלם תאכל היום דבש וכן אם פדרה שלם תקבולו היום או שלם תלפ"ק רקעה היום מפר וכן כל ביוטא צוה בו' עכ"ל משמע מזה דוקא יום א' שלם הא פתח' מזה לא היו עיבוי ונס דין זה הוא מהקולו בגמ' רבדריס דף ע"ט ב'י' ושם פליגי ר' יוסי ורבנן דלר' יוסי כיוול דרתינה רסד יושא לא שמי כיוול בו' ע"ג ממכלל דלרבנן ס' דהר יושא הוא כיוול אא פתוח מזה לא וכן הוא"ל הש"ע או פלוגתא' האלק רתינה ותייטע עליה אל תרחק או תקתם' אפי' לא תקטה לא ברתינ' ותייטע של היום ואפסר שלם קרחן ולא תקתשם היום ולא תקחורו חיי עיבוי כפש בו' ע"ג הרי מבואר במ"ס * אכן ז"צ לענ"ד גמ' דבזיר דף ב"מ אהא דתנין נזרק עלי' א' מן הדמי' איבוי יבול להפר בו' פתקי' דלא רבדי אליעזר דאי ר"ח האמת עגלחת מעבטת וכיון דלא גילה אמורא בהפטרל וכיון דאי' לה כיוול מני מפר ובהא פליגי' תנא ר' יודן קנז' פתח' דליוורק עלי' דם ללקטר פרי בהפטרל והא לית לה כיוול בו' וכאשנו פו' סס ופי' לה כיוול פי' יאמר עיבוי כפש שדרינה להיות מעונה פון הינין דבין ע"ג שפגלתי מני מפר שבורה התיא שעתא מותרת דלקיורא בין עכ"ל אלתמה לזכר אפי' שעת' פורט' דלפטרק' ביניו היו עיבוי כפש וא"כ למה בתורה הפסוק הב' שלם תשפה יין היום דמשמע דוקא כל היום היו עיבוי כפש הא שעתא פורתא לא היסד משום מתני' רבדרי ה"ל ואפי' ר"ע דפליגי ע"ס וס' ל' רתינו יבול להפר מפורש בגמ' טעמא משום בזיון הרתיסי דבין רתינו הבעלי' מתקפריין איין בהפטרל כאלל בו' ע"ג שיהו לאו הני מודה ר' לנ"ק דבול להפטר אפי' עיבוי כפש פורתא' א"כ כשכמה ע"ס בפתח' העיני' הא נזרק עלי' א' מן הדמי' בו' אכל' אי לא חוקר הדין דעיינו' בו' דמקרי שמי' עיבוי כפש אפי' ג' דלא שפיתרא אלל שעתא פורתא בו' עכ"ל גם מדברי ה"ש ע"ג ד"ה בד"א ביון דבזיר עלי' א' מן הדמי' איבוי יבול להפר בתגלחת טברה התייל' ושוקט יין בו ביום ובדמיון בו' עכ"ל משמע דס' ל' לרש"י רלק' משום פורתא היו עיבוי כפש ויכול לפטר עכ"ל ור"ב ס' ל' דכיון דשופה בנ ביום לא היו עיבוי כפש משום שעתא פורתא' וא"כ ביון דקי"ג להלכה ככ"ו כ"ד דין הוא אפי' משו' שעתא פורתא ולמה פסקו בפוסקי' כרבנן דפליגי' אר' יוסי דס' ל' דכיוול דקד יומא הוא כיוול הא פתוח מזה לבע' לא היו כיוול' ואפסר משו' דקפתא דתלמודא אחר במ"ס כדריס דלר' יוסי כיוול דקד יומא וכו' ומוקי' פסקא דתלמודא פלוגתא דר' יוסי ורבנן בהא ולרבנן דדוקא ד יומא אכל בחוק לא מ"ה למחזי הפסוק אגמ' כדדריס ולא אגמ' דבזיר וז"ע :

ואע"ג דאפסר לה שלם תנא לרה"ר ולא יהי' כיוול זה איבוי מושיל שדרי אמרו בני דהייב כה"ג אס תלתא כדדה דקרינ' יום א' לא אמרינן שאפסר שלם קרחן היום בו' במ"ס הפוס' סס ה"כ אע"ג דאפסר שלם תנא לרה"ר מ"מ הוי ביחל אלל ע"ג ששום אוקה שעה מותרת שפנא לרה"ר בלא פאה כדריס לא היו כיוול כיון דלא היו כיוול כל היום לא היו כיוול משום שעתא פורתא ובהו מיישב מה שהקטנו למעלה פי' אדרב' עגמ' פכ"ל למד הרמב"ם למהקפא צמי כיוול כל היום דוקא ולא שעתא פורתא דבזיר הנפיר יעקב :

שאלה קנב

חמרת פיש להקפא כלאון הסור והש"ע א"פ סי' קט"ו דין העוברת על דת יהודית דיונאק שלם במקובה כו' איחז דת יהודית ופו' בכל סל' תנא כלל כקובע' אס יש עיסי' שהקרה צה קחילה ועברה על הקרלתו ואס איין עדים טעבט שהיא כדברי' ואס רנה לקיים אותה חכ"מ איין כופין אפון להוטיא ומ"מ מלוה עליו סינויאנה עכ"ל ויש להקפח' הא דסיים ואס רנה לקיים אי קאי דוקא אהא שאס איין טעבט או מונח לקיים אותה אפי' שיועד שעברה ושבעתה לסקר או קאי גם לתלוקה רשפונה ד"ס עדים שעברה על הקרלתו אפי' אס רנה לקיימה מותר לקיימה :

תשובה

בגמ' דסוטה דף ק"ה אביע' לכו עוברת על הדת ורנה הבעל לקיימה מקיימה או לא וכן שד"ל והר"ן פ' העדיו' דהאיבוי' לא ליכפישו' ומחפישו' דלא כייפינן ל' כד' ושיהו מלוה לנרנה בו' עכ"ל ולכפורה הדבר פתוח על הרא"ש דבכל מקוה הלך בעקבות בעלי' הקו' ופאן תמוה למה פסק דלא איפשיטא האיבועיל' אס ביון דאיפשיטא הליכבני' הסביח' דליבועי' הקס בעל שמחל על קיבוי' אי קיבוי' מחול' אי לא ומקאי' הקס לפשוט מבדייקת' דקיבוי' אגמול' א"כ ה"ה ליבועי' קשיית' כמי' איפשיט' דאס רחם לקיימה מקיימה או לא' הקו' סכדי' ר"ה ש"מ וי"ל ס' כעל שמחל על קיבוי' מחול' וקפאטו מני עוברת על דת אס רנה הבעל לקיימה מקיימה אפי' הקרה בה עכ"ל הרי דברי' הרא"ש הם דלא כדברי' הקו' ואפסר לומר שזונו ג"כ כדברת הרשב"א שכתב ב' בשמו' פס דאפסר שס' דנה לקיים מקיי' וכו' הוא מבטל שמחל על קיבוי' מחול' בו' עכ"ל וכראה דדברי' הרשב"א הם כדברי' הקו' (ומ"מ תימ' שלם הזביר ב'י' דברי' הקו' והלפ"ח ל' לא קבט דאפסר ר"ה ש' הזו) והקו' החליטו ככ"ו וגם ריב"ז טעם למה כ"ה הרשב"א לזון ואפסר ולא הקליט דעמו לפרש דכ"ה הוא שדרי' לפי פירש"י שאביל' נפשו' הרבר מפורש דכ"ה הוא ע"ג כד"ה מחול על קיבוי' וכו' וכראה בליור דבזיר בו' אהי' שמקין עס לפשוט האיבועי' דקיבוי' מחול' פליגי' רב אחא ורבי' הר אמר קודם פתייה' מחול' ולאחר סקירה' איבוי' מחול' וחד אמ' לאחר פתייה' מני מחול' ומסתברא כמ"ד איבוי' מחול' בו' ולפי' י"ל דודאי הסכחא עס מניין דין עובר' על דת לדין קיבוי' ומקאי' א"כ כשם פגמי קיבוי' ומקאייה' מתחילה מתקנא לה וזהו כשו' הקדמה כמבואר ד"ס כוטה ואל"כ הסקירה' ה"ה צעבור על דת דליבועי' עס ג"כ בגמ' אי' לנידן הקרח' ואפטינן דלנידן התרלה א"כ פקדניה טוה במקו' קיבוי' וכשעוברת על דת היא כשו' סקירה' על קיבוי' והלכך ס' ל' להרא"ש והר"ן והרא"ב ד' דלף דפשיט האיבועי' דבעל שמחל על קיבוי' מחול' איבוי' אס מחל הקיבוי' קודם פתי' אכל אחר סקירה' דלין קיבוי' שחול' אכתי' איבוי' אבעי' בעוברת על דת דקיל' טפי מקיבוי' ע"פ כיון דהאבעי' הוא בעוברת על דת לאחר שעברה דהיי' כשו' לאחר פתי' אס דומה לקיבוי' דכמו דלין קיבוי' מחול' לאחר סקירה' ה"ה אחר שעברה על דת איבוי' רשאי' לקיימ' או נישא' ועוברת על דת קיל' טפי ואפי' לאחר שעברה רשאי' לקיימה וז"ל לקיבוי' משום דקיבוי' קמיר טפי וא"כ אכתי' לא ליכפישו' רבין דאפשיטא הליכבני' דשמחל על קיבוי' מחול' כפשוט פסי' הלכני'

ג

יש ללמוד דין חדש מהמב' דאמר דגילוח טערה היו עיבוי כפש דאמר אי אפשי באשה תגלחת ור' מאיר מבר דאפסר בפאה ככרית א"כ היכא דלא משקמשה בפאה שכרית היא תגלחת עיבוי כפש ותמהני על הפוס' שלא הכירו דין זה דאס כדדה לגלח טערה היו עיבוי כפש בו' דמשמע לחף לנ"ק דהלכה כמותו דוקא בפאה ככרית הא לאו הכי היו עיבוי כפש וכו' לא דר' דכיון דאפסר בפאה ככרית אפי' אפי' דלית עס פאה ככרית לא חיי עיבוי כפש כלל אפי' לית לה טערוח אלל דא"כ ליכא למישמע מזה פ"ס בגליון של הגמ' מחלן היתק' לשערות שהכסיס כשזאות קבנו כרשטיהן ולפי מ"ס לא כשמת מבחו' היתק' דגם אפי' להביט ראי' לדברי הרשב"ס ה"ל דמשמע מותרת לא היו עיבוי כפש שהרי הלכט כתי' דר' דאפסר בפאה ככרית וקטסה הא אכתי' היו עיבוי כפש וכיוול ביום שבת דאקורה ללאת לרה"ר בפאה ככרית דאפי' צה' שבת פיי' א"כ א"כ או פתיש הפסוק ככרי' והו' כיוול